

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2014. gada 11. septembrī*

Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — EKL 81. panta 1. punkts — Maksājumu karšu sistēma Francijā — Uzņēmumu asociācijas lēmums — Izdošanas tirgus — “Jaunpienācējiem” piemērotie tarifu pasākumi — Pievienošanās tiesības un tā sauktie “pieņēmēja funkcijas regulēšanas” un “pasīvo aktivizēšanas” mehānismi — Konkurences ierobežošanas “mērķa dēļ” jēdziens — Kaitējuma konkurencei pārbaude

Lieta C-67/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas celta 2013. gada 8. februārī,

Groupement des cartes bancaires (CB), Parīze (Francija), ko pārstāv *F. Pradelles*, *O. Fauré* un *C. Ornellas-Chancerelles*, advokāti, kā arī *J. Ruiz Calzado*, *abogado*,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

pārējiem lietas dalībniekiem esot šādiem:

Eiropas Komisija, ko pārstāv *O. Beynet*, kā arī *V. Bottka* un *B. Mongin*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

BNP Paribas, Parīze, ko pārstāv *O. de Juvigny*, *D. Berg* un *P. Heusse*, advokāti,

BPCE, bijusī *Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP)*, Parīze, ko pārstāv *A. Choffel*, *S. Hautbourg*, *L. Laidi* un *R. Eid*, advokāti,

Société Générale SA, Parīze, ko pārstāv *P. Guibert* un *P. Patat*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *M. Ilešičs* [*M. Ilešič*], tiesneši *K. G. Fernlunds* [*C. G. Fernlund*], *A. O'Kifs* [*A. Ó Caoimh*] (referents), *K. Toadere* [*C. Toader*] un *E. Jarašūns* [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts *N. Vāls* [*N. Wahl*],

sekretārs *V. Turē* [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 22. janvāra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – franču.

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 27. marta tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Iesniedzot šo apelācijas sūdzību, *Groupement des cartes bancaires (CB)* (turpmāk tekstā – “*Groupement*”) vēlas panākt, lai tiktu atcelts Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedums lietā *CB/Komisija* (T-491/07, EU:T:2012:633; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), kurā šī tiesa noraidīja tā prasību atcelt Komisijas 2007. gada 17. oktobra Lēmumu C(2007)5060, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta piemērošanas procedūru (COMP/D1/38606 – *Groupement des Cartes Bancaires “CB”*) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

- 2 Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētā lēmuma būtiskākie elementi, kā tie izriet no pārsūdzētā sprieduma 1.–48. punkta, rezumējot ir šādi.
- 3 Prasītājs ir saskaņā ar Francijas tiesībām dibināts ekonomisko interešu grupējums, kuru 1984. gadā izveidoja Francijas galvenās banku iestādes, lai nodrošinātu ar tā dalībnieku izdotām maksājumu kartēm (turpmāk tekstā – “*CB kartes*”) veiktu maksājumu un naudas izņemšanas sistēmu savstarpēju saderību. Šī savstarpējā saderība praktiski izpaužas tā, ka karti, kuru ir izdevis *Groupement* dalībnieks, var izmantot, lai veiktu maksājumus pie visiem tirgotājiem, kuri ir pievienojušies karšu sistēmai, ar jebkura cita *Groupement* dalībnieka starpniecību un/vai to var izmantot, lai izņemtu naudu banku automātos (turpmāk tekstā – “automāti”), kurus apsaimnieko jebkurš cits dalībnieks. *Groupement* dalībnieki, kuru skaits 2007. gada 29. jūnijā sasniedza 148, ir vai nu iestādes, kuras dēvē par “vadošām bankām”, vai iestādes, kuras ir piesaistītas vadošajām bankām. Saskaņā ar *Groupement* izveides līgumu starp vienpadsmit vadošajām bankām ir minētas *BNP Paribas*, *BPCE* un *Société générale SA* (turpmāk tekstā – “*Société générale*”).
- 4 2002. gada 10. decembrī *Groupement* Komisijai saskaņā ar Padomes 1962. gada 6. februāra Regulu Nr. 17, Pirmā regula par [EKL 81.] un [EKL 82.] panta piemērošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.), paziņoja dažādus jaunus noteikumus, kas paredzēti maksājumu karšu sistēmai, kurus galvenokārt veido trīs tarifu pasākumi (turpmāk tekstā – “attiecīgie pasākumi”):
  - pasākums ar nosaukumu “pieņēmjē funkcijas regulēšanas mehānisms” (turpmāk tekstā – “PFRM”), kura mērķis, kā norādījis *Groupement*, pēc būtības ir, pirmkārt, mudināt dalībniekus, kuri drīzāk ir izdevēji, nevis pieņēmjē, attīstīt savu pieņemšanas darbību, un, otrkārt, finansiāli stimulēt to dalībnieku centienus, kuru pieņemšanas darbība ir būtiskāka, salīdzinot ar izdošanas darbību. Šim nolūkam paredzētajā formulā tiek salīdzināta dalībnieka kopējā maksājumu karšu sistēmas izdošanas darbība, vērtējot uzņēmumu kataloga identifikācijas sistēmas (turpmāk tekstā – “UKIS”) un automātu izmantošanas ietvaros attiecībā pret šā dalībnieka izdošanas darbībām, kuras veido bankas veikta maksājumu karšu izdošana lietotājiem, – kopējo daļu šajā sistēmā. PFRM būtu jāpiemēro, tiklīdz attiecība starp abiem koeficientiem būtu mazāka par 0,5. Summas, kas saņemtas saskaņā ar PFRM, būtu jāsadala starp *Groupement* dalībniekiem, kuriem nav jāmaksā nekādas summas, proporcionāli to ieguldījumam pieņemšanas darbībā. Šie dalībnieki saņemtās summas var izmantot pēc saviem ieskatiem.
  - pievienošanās *Groupement* maksas reformai, kas paredz papildus noteiktajai maksai EUR 50 000 apmērā, kuru iemaksā iestāšanās brīdī, maksu par katru izdotu un aktīvu maksājuma karti trīs gadus pēc pievienošanās un attiecīgā gadījumā papildu pievienošanās maksu, kas piemērojama

dalībniekiem, kuru krājumā esošo maksājumu karšu skaits sestā gada pēc to pievienošanās laikā vai beigās trīskārt pārsniedz to krājumā esošo maksājumu karšu skaitu trešā gada pēc to pievienošanās beigās.

- pasākums ar nosaukumu “pasīvo aktivizēšana” dienā, kad stājas spēkā jaunie tarifu pasākumi, paredz maksājumu par katru izsniegto maksājumu karti tiem neaktīvajiem vai mazaktīvajiem dalībniekiem, kuru maksājumu karšu izsniegšanas darbību daļa maksājumu karšu sistēmā kopumā 2003., 2004. un 2005. gada laikā ir bijusi vairāk nekā trīs reizes lielāka par viņu attiecīgo darbību daļu saistībā ar maksājumu kartēm visā maksājumu karšu sistēmas kopumā 2000., 2001. vai 2002. finanšu gadā.
- 5 2004. gada 6. jūlijā Komisija pieņēma pirmo paziņojumu par iebildumiem, kas adresēts *Groupement* un deviņām pārbaudītajām vadošajām bankām, kurā tika pārņemts, ka esot ticis noslēgts “slepens pret konkurenci vērsts nolīgums”, kura “vispārējais mērķis ir ierobežot konkurenci starp bankām, kuras ir nolīguma dalībnieces, kā arī konkrēti traucēt jaunpienācēju (it īpaši mazumtirgotāju banku, tiešsaistes banku un ārvalstu banku) spēju konkurēt [maksājumu karšu] izdošanas tirgū”. Komisija uzskatīja, ka “[2002. gada 10. decembrī veiktā] paziņošana ir notikusi ar mērķi slēpt pret konkurenci vērsta nolīguma patieso saturu”. Tā paredzēja paziņojumu pasludināt par spēkā neesošu un šī paziņojuma par iebildumiem saņēmējiem piemērot naudas sodu. *Groupement* uz šo paziņojumu par iebildumiem atbildēja 2004. gada 8. novembrī, un uzklaušīšana notika 2004. gada 16. un 17. decembrī.
- 6 2006. gada 17. jūlijā Komisija pieņēma otro paziņojumu par iebildumiem, kas adresēts vienīgi *Groupement*. Tajā Komisija norādīja, ka pirmais paziņojums par iebildumiem ir uzskatāms par atsauktu. Otrais paziņojums par iebildumiem attiecās uz uzņēmumu asociācijas lēmumu, saskaņā ar kuru tika ieviesta virkne tarifu pasākumu, kuriem ir pret konkurenci vērsts mērķis vai sekas. *Groupement* uz otro paziņojumu par iebildumiem atbildēja 2006. gada 19. oktobrī, un uzklaušīšana notika 2006. gada 13. novembrī.
- 7 2007. gada 20. jūlijā *Groupement* iesniedza saistību priekšlikumu saskaņā ar Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 9. pantu, kuru Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors uzskatīja par novēlotu un neatbilstīgu.
- 8 Tad Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, kurā norādīja, ka *Groupement* ir pārkāpis EKL 81. pantu. Šajā lēmumā citu starpā ir ietverti šādi apsvērumi:
  - Attiecīgais tirgus ir definēts kā maksājuma karšu izdošanas Francijas tirgus.
  - Attiecīgie pasākumi ir uzņēmumu apvienības lēmums.
  - Šiem pasākumiem ir pret konkurenci vērsts mērķis. Šis mērķis izriet no tajos paredzētajām formulām, un tas ir pretrunā šo pasākumu mērķiem, kuri ir norādīti 2002. gada 10. decembra paziņojumā. Pirmkārt, šie pasākumi nav piemēroti, lai veicinātu pieņemšanu, un to dēļ dalībniekiem, uz kuriem tie attiecas, tiek piemērotas papildu maksas vai tiek ierobežota to dalībnieku izdošanas darbība, uz kuriem tie varētu attiekties. Otrkārt, pieņemšanas veicināšanas funkcija, kas tiek piedēvēta PFRM, ir pretrunā funkcijai, ko piedēvē starpbanku komisijas maksām, un papildu pievienošanās maksājuma un pasīvo aktivizēšanas maksājuma funkcijai. Šis pret konkurenci vērsta mērķis atbilst šo pasākumu reālajiem mērķiem, kurus vadošās bankas izpauž to sagatavošanas laikā, proti, vēlmei kavēt jaunpienācēju konkurenci un viņus sodīt, vēlmei saglabāt vadošo banku ienākumus un vēlmei ierobežot maksājumu karšu cenas samazināšanos.

- Tāpat attiecīgajiem pasākumiem ir arī konkurenci ierobežojošas sekas. It īpaši to piemērošanas laikposmā (laikā no 2003. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 8. jūnijam) šie pasākumi bija noveduši pie tā, ka jaunpienācēji samazināja maksājumu karšu izdošanas plānus un nenotika maksājumu karšu cenas samazināšanās ne jaunpienācējiem, ne vadošajām bankām.
- EKL 81. panta 3. punkta piemērošanas nosacījumi nav izpildīti. Attiecīgo pasākumu pamatojums, it īpaši attiecībā uz PFRM, kā mehānismu līdzsvara panākšanai starp pieņemšanas un izdošanas funkcijām nav pieņemams, jo izdošanas darbības attiecība pret atsaucē pieņemšanas darbību ir attiecināma vienīgi uz vadošajām bankām, nevis optimālu līdzsvaru maksājumu karšu sistēmai.

9 Tādējādi Komisija apstrīdētā lēmuma rezolutīvajā daļā nolēma:

“1. pants

Tarifu pasākumi, kurus [*Groupement*] pieņēma saskaņā ar [direkcijas padomes] 2002. gada 8. un 29. novembra lēmumiem, proti, [PFRM], pievienošanās maksa par katru karti un pievienošanās papildu maksa, kā arī [pasīvo dalībnieku aktivizēšanas maksa], kas piemērojama *Groupement* dalībniekiem, kuri kopš pievienošanās nav izvērsuši vērā ņemamu “maksājumu karšu” aktivitāti, ir pretrunā [EKL] 81. pantam.

2. pants

Groupement nekavējoties jāizbeidz 1. pantā minētais pārkāpums, atsaucot paziņotos tarifu pasākumus, kas minēti tajā pašā pantā, ciktāl tas vēl nav izdarīts.

Groupement nākotnē ir jāatturas ieviest jebkādus pasākumus vai īstenot jebkādu rīcību, kurai ir tāds pats vai līdzīgs mērķis vai sekas.”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2007. gada 27. decembrī, apelācijas sūdzības iesniedzējs cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu. *BNP Paribas*, *BPCE* un *Société Générale* iestājās lietā prasītāja atbalstam.
- 11 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs ir izvirzījis sešus pamatus. Pirmais pamats attiecās uz EKL 81. panta pārkāpumu tādēļ, ka esot pieļautas kļūdas attiecīgo pasākumu un vērā ņemto tirgu analīzes metodē, nav ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips un nav norādīts pamatojums. Otrais pamats attiecās uz EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumu sakarā ar kļūdām tiesību piemērošanā, faktos un vērtējumā, izvērtējot attiecīgo pasākumu mērķi. Trešajā pamatā prasītājs norādīja uz kļūdām tiesību piemērošanā, faktos un vērtējumā, izvērtējot attiecīgo pasākumu sekas. Ceturtais pamats, kas izvirzīts pakārtoti, attiecās uz EKL 81. panta 3. punkta pārkāpumu sakarā ar kļūdām tiesību piemērošanā, faktos un vērtējumā, izvērtējot šā noteikuma piemērojamību attiecīgajiem pasākumiem. Ar piekto pamatu prasītājs apgalvoja, ka Komisija neesot ievērojusi labas pārvaldības principu. Visbeidzot, sestais pamats attiecās uz samērīguma un tiesiskās noteiktības principu neievērošanu apstrīdētā lēmuma 2. pantā ietverto rīkojumu dēļ.
- 12 Vispārējā tiesa visus minētos pamatus noraidīja un noraidīja arī prasību kopumā.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

- 13 Savā apelācijas sūdzībā prasītājs izvirza Tiesai šādus prasījumus:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
  - nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējai tiesai, ja vien Tiesa neuzskata, ka tai ir pietiekami daudz informācijas, lai atceltu apstrīdēto lēmumu, un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Tiesā un Vispārējā tiesā.
- 14 Komisija lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 *BNP Paribas*, *BPCE* un *Société Générale* prasījumi ir identiski prasītāja prasījumiem.

Par apelāciju

- 16 Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā attiecībā uz konkurences ierobežojuma “mērķa dēļ” jēdzienu EKL 81. panta 1. punkta izpratnē. Otrais pamats attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā attiecībā uz konkurences ierobežojuma “seku dēļ” jēdzienu šīs pašas normas izpratnē. Savukārt trešais pamats ir saistīts ar samērīguma un tiesiskās noteiktības principu neievērošanu Vispārējā tiesā, jo tā neatcēla apstrīdētā lēmuma 2. panta otrajā daļā ietverto rīkojumu.
- 17 Vispirms apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, un tam pievienojas *BNP Paribas* un *BPCE*, ka Vispārējā tiesa nav norādījusi pārsūdzētā sprieduma 1.–48. punktā ietvertos faktus aprakstošos elementus, kas liecina, ka tā nav atkāpusies no Komisijas nostājas un nav veikusi padziļinātu tiesību un faktu pārbaudi, ko prasa Tiesa. Pirmkārt, Vispārējā tiesa nav norādījusi, ka Komisija izmeklēšanas laikā radikāli mainīja savu nostāju, kas izskaidrojams ar būtiskām kļūdām analizē, kuras 2004. gada 16. un 17. decembra sēdē atklāja uzklaušanās amatpersona un kuras nedz Komisija, nedz Vispārējā tiesa vēlāk neizlaboja. Otrkārt, netika ņemtas vērā debates, kuras notika 2012. gada 16. maija tiesas sēdē attiecībā uz ierobežojuma “mērķa dēļ” jēdzienu, it īpaši saistībā ar interpretāciju, kas ir sniegta spriedumā *Beef Industry Development Society* un *Barry Brothers* (C-209/07, EU:C:2008:643; turpmāk tekstā – “*BIDS* spriedums”).

Lietas dalībnieku argumenti

- 18 Ar pirmo pamatu prasītājs, ko atbalsta arī *BNP Paribas*, *BPCE* un *Société Générale*, norāda, ka, izvērtējot attiecīgo pasākumu saturu, mērķus un kontekstu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas kļūdas, piemērojot konkurences ierobežojuma “mērķa dēļ” jēdzienu EKL 81. panta 1. punkta izpratnē, kuru rezultātā *per se* ir tikusi aizliegta jebkādu maksu pieprasīšana no citiem tirgus dalībniekiem. Šis pamats sastāv no trim daļām.

Par pirmā pamata pirmo daļu – kļūdām attiecīgo pasākumu satura izvērtējumā

- 19 Prasītājs, kuram pievienojas *BNP Paribas*, *BPCE* un *Société Générale*, norāda, ka, pirmkārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, analizējot attiecīgo pasākumu “pašu” mērķi.
- 20 Vispārējā tiesa neesot veikusi apstrīdēto pasākumu kaitīguma pārbaudi, atsaucoties uz to saturu, bet esot ņēmusi vērā dažu *Groupement* dalībnieku subjektīvos nolūkus. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 126. un 132. punktā apgalvojot, ka no paša

attiecīgo pasākumu formulējuma izriet, ka šo pasākumu mērķis ir bijis vērsts pret konkurenci, kavējot konkurenci, kuru attiecīgajā tirgū varētu radīt jaunpienācēji. Īstenībā attiecīgajos pasākumos neesot bijis neviena noteikuma, kas kaitētu konkurencei. Pirmkārt, šo pasākumu mērķis, atšķirībā no *BIDS* spriedumā aplūkotojumiem pasākumiem, neesot bijis piespiest biedrus izstāties no *Groupement* vai neļaut tajā iestāties jauniem biedriem, bet gan palielināt sistēmai piesaistīto uzņēmumu skaitu. Otrkārt, šie pasākumi esot aprobežojušies ar alternatīvas piedāvāšanu maksājumu karšu sistēmas biedriem attiecībā uz atbilstošu samaksu, ļaujot tiem izvēlēties samaksas apmēru atkarībā no viņu pašu stratēģijas.

- 21 Turklāt Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma 127., 170. un 178.–183. punktā, pamatojoties uz Komisijas paziņojumiem un bez derīga paskaidrojuma atsakoties ņemt vērā elementus, kuri pierādīja pretējo, secinādama, ka noteikts skaits šķēršļu praksē ļoti sarežģīja jaunpienācējiem iespēju attīstīt pieņemšanas darbību.
- 22 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas, ņemot vērā attiecīgo pasākumu pieņemšanas priekšvēsturi, kāda tā izrietēja no dokumentiem, kuri iegūti pārbaudes laikā, kas veikta *Groupement* un dažu tā dalībnieku telpās.
- 23 Vispirms, pārsūdzētā sprieduma 186. un 256. punktā ņemot vērā dažu vadošo banku “pie sevis paturētos” nodomus pirms attiecīgo pasākumu noteikšanas, lai analizētu šo pasākumu mērķi, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas, pārbaudot pret konkurenci vērsta mērķa pastāvēšanu, jo šie nodomi atspoguļo nevis paša *Groupement* ieceres, bet tikai dažu tā dalībnieku vēlmes. Tas tā esot tādēļ, ka lēmums ir tā autora patiesās gribas izpausme, lai tas varētu tikt uztverts kā uzņēmumu apvienības lēmums. Šajā gadījumā lēmuma sagatavošanas un pieņemšanas apstākļiem neesot būtiskas nozīmes, jo *Groupement* nodomus pilnībā atspoguļojot vienīgi galīgais lēmums, proti, paziņotie pasākumi. Turklāt pasākumu izcelsme esot tikusi izmantota, nevis lai apstiprinātu to mērķi, bet gan to satura analīzes vietā.
- 24 Vispārējā tiesa turklāt esot sagrozījusi pierādījumu elementus, veicot negaidītu atlati starp sagatavošanas piedāvājumiem, iegūtajiem dokumentiem un jaunpienācēju paziņojumiem. Noteikts skaits elementu, kas tostarp liecina par nepieciešamību cīnīties pret parazitismu un rūpēties par to, lai tiktu ievērotas konkurences tiesības, apliecinot, ka pastāv reālas šaubas par konkurences ierobežojuma pastāvēšanu, kas Vispārējai tiesai esot bijis jāņem vērā. Šī sagrozīšana esot vēl acīmredzamāka, jo Vispārējā tiesa esot balstījies uz tiem pašiem elementiem, kurus izmantoja Komisija, neatkāpjoties no secinājumiem, kuri bija izvirzīti pirmajā paziņojumā par iebildumiem.
- 25 *BNP Paribas*, *BPCE* un *Société Générale* savukārt piebilst, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 124. un 146. punktā nepareizi esot atzinusi, ka konkurences ierobežošanas “mērķa dēļ” jēdziens nav interpretējams šauri. Īstenībā šo jēdzienu drīkstot piemērot vienīgi nolīgumiem, kuri būtībā ir radīti mērķim, kuram pašam raksturīgs tik smags kaitējums, ka nav šaubu par negatīvu ietekmi uz konkurenci, un nav jāizvērtē iespējamās sekas.
- 26 Komisija attiecībā uz, pirmkārt, attiecīgo pasākumu mērķa analīzi, norāda, ka šajā lietā Vispārējā tiesa konkurences ierobežojuma “mērķa dēļ” pastāvēšanu ir apstiprinājusi, nevis balstoties uz *Groupement* biedru paziņojumiem, bet gan pārbaudot pašu PFRM formulu, atbilstoši kurai visām bankām, kuru pieņemšanas darbību apjoms ir būtiski zemāks par ar izdošanu saistītajām darbībām, automātiski ir jāmaksā noteiktā maksa. PFRM faktiskais mērķis tātad esot diktēt rīcību – ierobežot karšu izdošanu vai maksāt papildmaksu, kuru nemaksā vadošās bankas –, tādējādi ierobežojot jaunpienācēju spēju konkurēt ar vadošajām bankām. Apelācijas sūdzības iesniedzējs neesot pierādījis, ka pasākumi, kuru mērķis ir noteiktu jaunpienācēju izslēgšana no izdošanas tirgus, nav konkurences ierobežojums “mērķa dēļ”. Par apgalvojumu, ka pasākumiem ir vienīgi stimulējoša ietekme, Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir analizējusi un apstiprinājusi Komisijas secinājumu par ievērojamiem šķēršļiem pieņemšanas darbību attīstīšanai. Vispārējā tiesa esot secinājusi, ka jaunpienācējiem ir tikai divas iespējas, proti, maksāt vai ierobežot izdošanas darbības. Šādos apstākļos Vispārējā tiesa pamatoti esot uzsvērusi

spriedumā *BIDS* aplūkoto pasākumu un attiecīgo pasākumu līdzību, jo tie rada šķērsli normālai ražotāju tirgus daļas attīstībai, ar atturoša maksājuma palīdzību liedzot pārsniegt noteiktu ražošanas apjomu.

- 27 Komisija turklāt uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nav pierādījis, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi pierādījumus, kas acīmredzami izrietētu no lietas materiāliem. Lai nonāktu pie pārsūdzētā sprieduma 127. punktā paustā secinājuma, ka pieņemšanas darbības bija ļoti grūti veikt, Vispārējā tiesa minētā sprieduma 160.–194. punktā esot analizējusi visus apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentus. Šie punkti neesot tikuši diskutēti un nopietni apstrīdēti.
- 28 Otrkārt, attiecībā uz pasākumu priekšvēsturi Komisija uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs cenšas panākt pārsūdzētā sprieduma 256. un 257. punktā izklāstīto faktisko apstākļu atkārtotu pārbaudi, tomēr tie apelācijas instancē vairs nav apstrīdami. Katrā ziņā konstatējumu par vienošanās konkurenci ierobežojošo mērķi neatspēkojot fakts, ka nolūks ierobežot konkurenci nav ticis pierādīts attiecībā uz visiem vienošanās dalībniekiem. Turklāt no pārsūdzētā sprieduma nepārprotami izriet, ka atsevišķu *Groupement* biedru subjektīvās vēlmes un ieceres Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā kā papildu un apstiprinošus elementus. Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs neesot norādījis nevienu it kā sagrozītu elementu un nav paskaidrojis savu šaubu iemeslus. Tādēļ iebildums par sagrozīšanu neesot pieņemams.

Par pirmā pamata otro daļu – kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot attiecīgo pasākumu mērķus

- 29 Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Vispārējā tiesa, atzīstot, ka cīņa pret maksājumu karšu sistēmas parazitismu ir likumīgs mērķis, tomēr nepamatoti ir atteikusies vērtēt šo mērķi, ņemot vērā EKL 81. panta 1. punktu. Šādi Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka pasākumi pret parazitismu ir vērsti pret konkurenci. Vispārējai tiesai esot bijis jāatzīst, ka konkurences ierobežojums mērķa dēļ nav noticis, jo *Groupement* pasākumi bija paredzēti, lai stimulētu pieņemšanas darbību un rastu iespēju optimizēt līdzsvaru starp pieņemšanas un izdošanas darbībām. Šādi pasākumi saskaņā ar samērīguma principu esot atbilstīgi, jo tos veido sistemātiski pasākumi, kas īstenoti maksājumu karšu sistēmas vispārējās interesēs, un tie esot līdzsvaroti, jo *Groupement* dalībniekiem ir iespēja izvēlēties savai individuālajai situācijai piemērotāko variantu.
- 30 *Société Générale* piebilst, ka Vispārējā tiesa nevar vienlaikus apgalvot, ka attiecīgo pasākumu mērķi izriet vienīgi no saskaņā ar EKL 81. panta 3. punktu veiktās analīzes, un tai pat laikā uzskatīt, ka Komisijai bija tiesības ņemt vērā dalībnieku nodomus, lai izvērtētu šo pasākumu ierobežojošo raksturu. Vispārējai tiesai turklāt esot bijusi jāpārbauda Komisijas nostādne, ka attiecīgie pasākumi nav piemēroti pieņemšanas darbību veicināšanai. Lai noteiktu, vai vienošanās ietilpst EKL 81. panta 1. punkta piemērošanas jomā, esot bijis jāievēro mērķis, kuru ar to iecerēts sasniegt.
- 31 Komisija uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs, kurš Vispārējā tiesā nav atsaucies uz akseuāro ierobežojumu teoriju, nav pierādījis, ka par labu jau esošajām bankām jaunpienācējiem uzliktie darbības ierobežojumi bija nepieciešami un vajadzīgi, lai cīnītos pret parazitismu maksājumu karšu sistēmā. Īstenībā attiecīgie pasākumi neesot piemēroti nosprausto mērķu sasniegšanai un tie esot diskriminējoši par labu vadošajām bankām. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvojumus Vispārējā tiesa jau esot atspēkojusi un tie neesot bijuši balstīti ne uz kādu argumentāciju, nedz pierādījumiem. Tie esot bijuši pretrunā Vispārējās tiesas konstatētajiem faktiem.

Par pirmā pamata trešo daļu – kļūdām tiesību piemērošanā, izvērtējot attiecīgo pasākumu kontekstu

- 32 Apelācijas sūdzības iesniedzējs, kuram pievienojas *BPCE* un *Société Générale*, norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, jo tā, pirmkārt, nav veikusi maksājumu karšu sistēmas analīzi kopumā un, otrkārt, nav ņēmusi vērā *Groupement* pasākumu divējādo ietekmi uz konkurenci, koncentrēdamās vienīgi uz karšu izdošanas darbībām un ignorējot legītīmo mērķi aizsargāt maksājumu karšu sistēmu pret parazitēšanas fenomeniem un spraido konkurenci pieņemšanas darbībā.
- 33 Apelācijas sūdzības iesniedzējs, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā kļūdaini ir ņēmusi vērā lietas tiesisko kontekstu, kļūdaini interpretējot judikatūru. Vispārējai tiesai it īpaši esot bijis jākonstatē, ka attiecīgie pasākumi radikāli atšķiras no agrākajā lēmumu pieņemšanas praksē aplūkotajām kaitnieciskajām darbībām. Tādēļ Vispārējā tiesa esot neveiksmīgi mēģinājusi tuvināt šo lietu *BIDS* spriedumam. Turklāt pārsūdzētajam spriedumam esot pretrunīgs pamatojums, jo Vispārējā tiesa tā 94. un 99. punktā esot apgalvojusi gan, ka Komisijas 2001. gada 9. augusta Lēmumā *Visa International* (COMP/2929.373) un 2002. gada 24. jūlija Lēmumā *Visa International – Daudzpusējā starpbanku komisijas maksa* (COMP/29.373) pārbaudītās darbības ir būtiski atšķirīgas no šajā lietā aplūkotajām, gan, ka šie lēmumi attiecas uz “līdzīgām vai identiskām situācijām”. Kļūda analizē izrietot arī no tā, ka Komisija pati ir iesaistījies diskusijā par iespējamām saistībām saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 9. pantu, proti, par pasākumiem, “lai atbilstu [tās] prasībām”, kas nekādi neraksturo konkurences pārkāpumu kā tādu.
- 34 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, ņemot vērā ekonomisko kontekstu, ignorējot maksājumu karšu sistēmas divējādo darbību. Vispārējā tiesa nepamatoti esot aprobežojusi savu analīzi vienīgi ar izdošanas tirgu, neņemot vērā pieņemšanas tirgu. Ja Vispārējā tiesa atzītu maksājumu karšu sistēmas divējādo raksturu, tā nevarētu secināt, ka, lai pareizi analizētu attiecīgo pasākumu mērķi, var balstīties tikai uz vienu no šīs sistēmas daļām. Ja Vispārējā tiesa būtu ņēmusi vērā abas šīs daļas, tā būtu varējusi konstatēt, ka ar attiecīgajiem pasākumiem tik tiešām bija paredzēts aizsargāt šo sistēmu, nevis likt šķēršļus maksājumu karšu izdevēju konkurencei.
- 35 *BPCE* un *Société Générale* šai ziņā piebilst, ka, pārsūdzētā sprieduma 105. punktā atzīdama, ka šo darbību līdzsvars nav jāpārbauda atbilstoši EKL 81. panta 1. punktam, tai pat laikā ņemot vērā vienīgi karšu izdošanas tirgu, Vispārējā tiesa esot sajaukusi attiecīgā tirgus definēšanas un vienošanās juridiskā un ekonomiskā konteksta analīzes jēdzienus. No judikatūras neizriet, ka EKL 81. panta 1. punkta piemērošanas nolūkos, definējot attiecīgo tirgu, no analīzes, kas nepieciešama iespējamā pret konkurenci vērstā elementa konstatēšanai, būtu ļauts izslēgt ekonomiskas vai juridiskas dabas elementus tikai tādēļ, ka tie attiecas uz citu tirgu.
- 36 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini ņēmusi vērā ekonomisko kontekstu, nekontrolējot sarežģītus ekonomiskus vērtējumus. Savienības tiesai būtu jāveic pārbaude, vai norādītie elementi ir visi apstākļi, kas jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai tie pamato izdarītos secinājumus. Šajā gadījumā Vispārējā tiesa nekādi nav veikusi minimālu un objektīvu apstrīdētajā lēmumā ietvertu ekonomisko vērtējumu kontroli, bet aprobežojusies vien ar to, ka pārsūdzētā sprieduma 320. un 321. punktā ir noraidījusi dažus *Groupement* veiktos ekonomikas pētījumus, kuri it kā esot pretrunā citiem pētījumiem.
- 37 Komisija norāda, ka, pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs pārsūdzēto spriedumu nav lasījis pietiekami rūpīgi, jo Vispārējā tiesa nav norādījusi, ka ietekme uz konkurenci būtu dažāda. Vispārējā tiesa esot parādījusi, ka pasākumiem nav konkurenci veicinošas iedarbības un ka maksājumu karšu sistēmā nav parazitisma. Tādējādi cīņa pret parazitismu neesot iemesls attaisnot diskriminējošu pasākumu, kas ierobežo nosacījumus ienākšanai tirgū. Turklāt EKL 81. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktā paredzētie nolīgumi neveidojot izsmelošu aizliegto vienošanos uzskaitījumu. Attiecīgie pasākumi līdzinoties aizliegtām norunām, kuras pārsūdzētā sprieduma 197. un 198. punktā norādīto iemeslu dēļ *BIDS* spriedumā tikušas kvalificētas kā ierobežojums “mērķa dēļ”. Neraugoties uz

šo pasākumu sarežģītību, esot skaidri saskatāms to izslēgšanas līgumu raksturs, kas ietver mērķi atturēt jaunpienācēju iekļūšanu tirgū. Attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu izpildi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 94.–99. punktā esot izskaidrojusi iemeslus, kādēļ *Visa International* un *Visa International* – Daudzpusējā starpbanku komisijas maksa – lēmumi būtiski atšķiras no attiecīgajiem pasākumiem. Visbeidzot, tā kā, runājot par iecerētajām saistībām, Vispārējai tiesai šis jautājums nebija jāizskata, šis pamats neesot pieņemams. Katrā ziņā Komisijai esot bijusi plaša novērtējuma brīvība attiecīgajā jomā un nekas neliekot secināt, ka, ja pārkāpums neizrādītos smags, Komisija nebūtu uzsākusi saistību procedūru.

- 38 Otrkārt, attiecībā uz maksājumu karšu sistēmas divējādo raksturu Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir analizējusi un pārbaudījusi iemeslus, kādēļ tā noraidīja noteiktus *Groupement* iesniegtos pētījumus. Iebildums, ka Vispārējā tiesa neesot atbildējusi uz ekonomistu nostāju, tādējādi “neesot vērā ņemams” un katrā ziņā attiecoties uz faktu jautājumu, kurš neietilpst Tiesas kontrolē apelācijas tiesvedībā. Turklāt šajā lietā pārkāpums attiecoties vienīgi uz izdošanas tirgu. Vispārējā tiesa esot noraidījusi apgalvojumu, ka pieņemšanas un izdošanas darbības ietilpst vienotā vietējo banku pakalpojumu tirgū.
- 39 Treškārt, attiecībā uz Vispārējās tiesas kontroli pār sarežģītiem ekonomiskiem vērtējumiem Komisija uzskata, ka no pārsūdzētā sprieduma 320. un 321. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir iepazinusies un analizējusi divus apelācijas sūdzības iesniedzēja papildus iesniegtos pētījumus, lai pierādītu, ka pieņemšanas darbību labvēlīgā ietekme bija būtiskāka par izdošanas darbību ietekmi. Turklāt, izskatot iebildumu par Komisijas izdarīto šo divu pētījumu sagrozīšanu, Vispārējā tiesa to esot noraidījusi. Apelācijas sūdzības iesniedzējs neesot pierādījis, ka Vispārējās tiesas analizē būtu pieļauta kļūda tiesību piemērošanā vai acīmredzama kļūda vērtējumā.

Tiesas vērtējums

- 40 Ar pirmo pamatu, kura trīs daļas ir jāizskata kopā, apelācijas sūdzības iesniedzējs, kuru atbalstījušas *BNP Paribas*, *BPCE* un *Société Générale*, būtībā norāda, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa, neņemot vērā EKL 81. panta 1. punktu, ir atzinusi, ka attiecīgo pasākumu “mērķis” bija ierobežot konkurenci minētās normas nozīmē, tādējādi nepamatoti neveicot šo pasākumu ietekmes uz konkurenci konkrēto seku analīzi.

Ievada apsvērumi

- 41 Vispirms ir jāatgādina, ka no LESD 256. panta un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka Vispārējā tiesa ir vienīgā instance, kuras kompetencē ir, pirmkārt, konstatēt faktus, izņemot gadījumu, kad šo konstatējumu materiālā neprecizitāte izriet no šai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, un, otrkārt, veikt šo faktu vērtējumu. Katrā ziņā, ja Vispārējā tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, tad Tiesai saskaņā ar LESD 256. pantu ir kompetence pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un tiesiskās sekas, kuras Vispārējā tiesa ir paredzējusi (skat. it īpaši spriedumu *Alliance One International* un *Standard Commercial Tobacco*/Komisija un Komisija/*Alliance One International* u.c., C-628/10 P un C-14/11 P, EU:C:2012:479, 84. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 42 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar LES un LESD normām par kompetences sadalījumu Komisijas un Savienības tiesu starpā Komisijai, Vispārējās tiesas un Tiesas kontrolē, ir jānodrošina EKL 81. un 82. pantā ietvertu principu piemērošana (šai ziņā cita starpā skat. spriedumu *Masterfoods* un *HB*, C-344/98, EU:C:2000:689, 46. punkts).
- 43 Turklāt ir jāatgādina, ka princips par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ir Savienības tiesību vispārējs princips, kas šobrīd ir izteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā (skat. šai ziņā it īpaši spriedumu *Chalkor*/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 44 No Savienības judikatūras izriet, ka gadījumā, ja atbilstoši LESD 263. pantam ir iesniegta prasība atcelt lēmumu par EKL 81. panta 1. punkta piemērošanu, Vispārējai tiesai, pamatojoties uz prasītāja prasījumu atbalstam sniegtajiem pierādījumiem, ir vispārīgi jāveic pilnīga pārbaude, lai noskaidrotu, vai ir izpildīti šīs normas piemērošanas nosacījumi (skat. šai ziņā spriedumus *Remia u.c./Komisija*, 42/84, EU:C:1985:327, 34. punkts; *Chalkor/Komisija*, EU:C:2011:815, 54. un 62. punkts, kā arī *Otis u.c.*, C-199/11, EU:C:2012:684, 59. punkts). Vispārējai tiesai turklāt ir jāpārbauda, vai Komisija savu lēmumu ir pamatojusi (skat. šai ziņā spriedumus *Chalkor/Komisija*, EU:C:2011:815, 61. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī *Otis u.c.* EU:C:2012:684, 60. punkts).
- 45 Šīs pārbaudes ietvaros Vispārējā tiesa nedrīkst atsaukties uz Komisijas novērtējuma brīvību atteikties veikt detalizētu faktisko un tiesību elementu pārbaudi atbilstoši tai konkurences politikas jomā LES un LESD paredzētajai lomai (skat. šai ziņā spriedumus *Chalkor/Komisija*, EU:C:2011:815, 62. punkts, kā arī *Otis u.c.*, EU:C:2012:684, 61. punkts).
- 46 It īpaši, kaut arī Komisijai atbilstoši minētajai lomai ir novērtējuma brīvība ekonomikas nozarē, tostarp saistībā ar sarežģītiem ekonomiskiem vērtējumiem, tas, kā izriet no šī sprieduma iepriekšējā punkta, nenozīmē, ka Vispārējai tiesai būtu jāatturas pārbaudīt Komisijas sniegto ekonomikas datu juridisko kvalifikāciju. Kaut arī šai tiesai Komisijas vērtējums, kuras institucionālajā kompetencē tas ietilpst, nav jāaizstāj ar savu vērtējumu (skat. šai ziņā it īpaši spriedumus *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145. punkts, kā arī *Frucona Košice/Komisija*, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 89. punkts un tajā minētā judikatūrā), no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Savienības tiesai ir jāpārbauda ne vien iesniegto pierādījumu materiālā precizitāte, to uzticamība un saskanīgums, bet arī jāpārbauda, vai šie pierādījumi veido informācijas kopumu, kas jāņem vērā, izvērtējot sarežģītu situāciju, un vai tie pamato no tā izdarītos secinājumus (skat. šai ziņā spriedumus *Chalkor/Komisija*, EU:C:2011:815, 54. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī *Otis u.c.*, EU:C:2012:684, 59. punkts).
- 47 Ņemot vērā šos principus, ir jāpārbauda, vai Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir atzinusi, ka attiecīgo pasākumu mērķis ir ierobežot konkurenci EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.

Par konkurences ierobežojuma “mērķa” dēļ pastāvēšanu EKL 81. panta 1. punkta izpratnē

- 48 Jāatgādina, ka, lai varētu atzīt EKL 81. panta 1. punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu, nolīguma, uzņēmumu apvienības lēmuma vai saskaņotās darbības “mērķim vai sekām” ir jābūt konkurences kopējā tirgū nepieļaušanai, ierobežošanai vai izkropļošanai.
- 49 Šai ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka noteikti uzņēmumu savstarpējās koordinācijas veidi ietver pietiekamu kaitējuma konkurencei līmeni, lai varētu tikt uzskatīts, ka nav jāpārbauda to sekas (skat. šai ziņā spriedumus *LTM*, 56/65, EU:C:1966:38, 359. un 360. punkts; *BIDS*, 15. punkts, kā arī *Allianz Hungária Biztosító u.c.*, C-32/11, EU:C:2013:160, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 50 Šajā judikatūrā ir atzīts, ka noteiktu veidu vienošanās starp uzņēmumiem jau pēc sava rakstura var tikt uzskatītas par normālai konkurences funkcionēšanai kaitējošām (skat. šai ziņā spriedumu *Allianz Hungária Biztosító u.c.*, EU:C:2013:160, 35. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 51 Ir noteikts, ka noteiktas koluzīvas darbības, kā, piemēram, horizontāla cenu noteikšana kartelos, ir uzskatāmas par tik ļoti kaitējošām, it īpaši cenām, preču pakalpojumu daudzumam vai kvalitātei, ka EKL 81. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā nav jāpierāda to konkrētā ietekme tirgū (skat. šai ziņā spriedumu *Clair*, 123/83, EU:C:1985:33, 22. punkts). Pieredze rāda, ka šādas darbības rada ražošanas samazinājumu un cenu celšanos, kā rezultātā tiek nepareizi sadalīti resursi, kaitējot tostarp patērētājiem.

- 52 Tomēr gadījumos, kad šo saskaņoto darbību satura analīze neatklāj pietiekamu kaitējuma konkurencei pakāpi, ir jāpārbauda to sekas un, lai uz tām attiektos aizliegums, jābūt izpildītam to nosacījumu kopumam, no kuriem izriet, ka konkurence reāli un jūtami ir tikusi nepieļauta, ierobežota vai izkropļota (spriedums *Allianz Hungária Biztosító* u.c., EU:C:2013:160, 34. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 53 Atbilstoši Tiesas judikatūrai, lai novērtētu, vai nolīgums starp uzņēmumiem vai uzņēmumu asociācijas lēmums pietiekami kaitē konkurencei, lai tas varētu tikt uzskatīts par EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumu, ir jāizvērtē tā noteikumu saturs, ar to sasniegt gribētie mērķi, kā arī saimnieciski tiesiskais konteksts, kurā tas ietilpst. Vērtējot šo kontekstu, ir vienlīdz jāņem vērā ietekmēto preču vai pakalpojumu iedaba, kā arī faktiskie attiecīgā tirgus vai tirgu darbības un struktūras apstākļi (skat. šai ziņā spriedumu *Allianz Hungária Biztosító* u.c., EU:C:2013:160, 36. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 54 Turklāt, kaut arī līdzēju nodoms nav nepieciešamais uzņēmumu nolīguma ierobežojošā rakstura noteikšanas elements, valstu vai Savienības konkurences iestādēm vai tiesām nekas neliedz to ņemt vērā (skat. spriedumu *Allianz Hungária Biztosító* u.c., EU:C:2013:160, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 55 Šajā lietā jākonstatē, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētajā spriedumā definējot atbilstošos juridiskos kritērijus, kuri izmantojami, lai šajā lietā konstatētu konkurences ierobežojumu “mērķa dēļ” EKL 81. panta 1. punkta izpratnē, šī sprieduma 124. un 125. punktā ir paskaidrojusi:

“124 Atbilstoši judikatūrai EKL 81. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktā paredzētie nolīgumi neveido izmēlošu aizliegto vienošanos uzskaitījumu un tādējādi pārkāpuma mērķa dēļ jēdziens nav jāinterpretē šauri (skat. šai ziņā spriedumu [*BIDS*], 22. un 23. punkts).

125 Lai noteiktu, vai vienošanās vai uzņēmumu apvienības lēmums ir vērsti pret konkurenci, ir jāņem vērā it īpaši tā noteikumu saturs, mērķi, ko ar to ir paredzēts sasniegt, kā arī šīs vienošanās vai šī lēmuma ekonomiskais un juridiskais konteksts. Šai ziņā pietiek ar to, lai vienošanās vai uzņēmumu apvienības lēmums varētu radīt negatīvu ietekmi uz tirgu. Citiem vārdiem sakot, ņemot vērā tā tiesisko un saimniecisko kontekstu, tam ir jābūt vienkārši konkrēti piemērotam, lai nepieļautu, ierobežotu vai izkropļotu konkurenci kopējā tirgū. Nav nepieciešams, nedz lai konkurence tiktu faktiski nepieļauta, ierobežota vai izkropļota, nedz arī lai starp minēto lēmumu un patērētājiem piemērojamajām cenām pastāvētu tieša saikne. Turklāt, lai arī pušu nodoms nav nepieciešamais vienošanās ierobežojošā rakstura noteikšanas elements, nekas neliedz Komisijai vai Kopienu tiesām to ņemt vērā (skat. šai ziņā spriedumu *T-Mobile Netherlands* u.c., C-8/08, [EU:C:2009:343], 31., 39. un 43. punkts, un spriedumu *GlaxoSmithKline Services* u.c./Komisija u.c., [C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P un C-519/06 P, EU:C:2009:610], 58. punkts un tajā minētā judikatūra).”

- 56 Jāatzīst, ka, šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa daļēji ir ignorējusi Tiesas judikatūru un tādējādi pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, definējot atbilstošos juridiskos kritērijus, kuri izmantojami, lai konstatētu konkurences ierobežojumu “mērķa dēļ” EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.
- 57 Pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 125. punktā Vispārējā tiesa, definējot konkurences ierobežojumu “mērķa dēļ” minētās normas izpratnē, nav atsaukusies uz Tiesas pastāvīgo judikatūru, kas minēta šī sprieduma 49.–52. punktā, šādi neņemot vērā, ka būtisks kritērijs, lai noteiktu, vai uzņēmumu savstarpēja koordinācija ietver šādu konkurences ierobežojumu “mērķa dēļ”, ir konstatējums, ka šāda koordinācija pati par sevi ir pietiekami kaitīga konkurencei.
- 58 Otrkārt, ņemot vērā šo judikatūru, Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 124. punktā un tad 146. punktā nepamatoti ir atzinusi, ka konkurences ierobežojuma “mērķa dēļ” jēdziens nav jāinterpretē “šauri”. Konkurences ierobežojuma “mērķa dēļ” jēdziens var tikt piemērots tikai noteiktiem uzņēmumu koordinācijas veidiem, kuru kaitējuma konkurencei līmenis ir pietiekams, lai varētu tikt atzīts, ka nav

- jāpārbauda to sekas, citādi Komisija tiktu atbrīvota no pienākuma pierādīt tādu līgumu faktiskās sekas tirgū, attiecībā uz kuriem nevar tikt atzīts, ka tie sava rakstura dēļ vien kaitē labai normālas konkurences darbībai. Apstāklis, ka EKL 81. panta 1. punktā norādītie nolīgumu veidi neveido izmēlošu aizliegto kolūziju sarakstu, šai gadījumā nav svarīgs.
- 59 Tādējādi ir jāpārbauda, vai šīs kļūdas tiesību piemērošanā var būt pamats atcelt Vispārējās tiesas analīzi par attiecīgo pasākumu kvalifikāciju atbilstoši EKL 81. panta 1. punktam.
- 60 Šai ziņā jākonstatē, ka Vispārējā tiesa, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 198., 227. un 234. punkta, ir uzskatījusi, ka attiecīgo pasākumu mērķis ir ierobežot konkurenci EKL 81. panta 1. punkta nozīmē, jo tie būtībā liek šķēršļus jaunpienācēju konkurencei maksājumu karšu izdošanas tirgū Francijā.
- 61 Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 137., 204., 220., 223., 238. un 267. punkta, Vispārējā tiesa pēc tam, kad tā minētā sprieduma 126.–133. punktā bija atspoguļojusi vairāku apstrīdētā lēmuma apsvērumu saturu, konstatēja, ka minētais pret konkurenci vērstais mērķis izriet no attiecīgajiem pasākumiem paredzētajām aprēķinu formulām.
- 62 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 76. un 140–144. punktā, konstatēja, ka apstāklis, ka attiecīgajiem pasākumiem ir legītimis mērķis cīnīties ar parazitismu maksājumu karšu sistēmā, neizslēdz, ka tiem varētu tikt piedēvēts mērķis ierobežot konkurenci, it īpaši tādēļ, ka šis mērķis, kas izriet no pasākumiem paredzētajām formulām, ir pretrunā *Groupement* norādītajiem mērķiem.
- 63 Turklāt Vispārējā tiesa, tostarp pārsūdzētā sprieduma 104. un 105. punktā, uzskatīja, ka prasības par līdzsvaru starp izdošanas un pieņemšanas darbībām maksājumu karšu sistēmā nav tikušas pārbaudītas EKL 81. panta 1. punkta ietvaros, jo vienīgais attiecīgais tirgus ir maksājumu karšu izdošanas lejupējais tirgus.
- 64 Visbeidzot, Vispārējā tiesa, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 134., 136. un 267. punktā, uzskatīja, ka Komisija vienīgi “papildinošā un apstiprinošā” kārtā ir balstījusies uz *Groupement* nodomu, kas izrietējis no pārbaudēs izņemtajiem dokumentiem par vadošo banku iecerēm attiecīgo pasākumu sagatavošanas posmā.
- 65 Kaut arī no pārsūdzētā sprieduma izriet, ka Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka attiecīgo pasākumu ierobežojošais mērķis izriet no pasākumu nosacījumiem vien, ir jāatzīst, ka tā, veicot apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi, nevienā brīdī nav pamatojusi, kādā veidā šie noteikumi būtu uzskatāmi par tādiem, kas ļauj konstatēt konkurences ierobežojuma “mērķa dēļ” pastāvēšanu EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.
- 66 Protams, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 132. punktā ir norādījusi, ka Komisija, “ņemot vērā formulas, kas paredzētas attiecīgajos pasākumos, un ņemot vērā grūtības attīstīt pieņemšanas darbību, ir uzskatījusi, ka šie pasākumi *Groupement* locekļiem, uz kuriem tās attiecās, lika vai nu ierobežot viņu izdošanas darbību, vai segt maksājumus (saistībā ar izdošanu), kuri nebija jāsedz citiem *Groupement* dalībniekiem, tostarp vadošajām bankām. Šīs formulas dalībniekiem, uz kuriem tās attiecās, ierobežoja iespēju konkurēt (ar cenu) izdošanas tirgū ar *Groupement* dalībniekiem, uz kuriem tās neattiecās”.
- 67 Tāpat Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 133. punktā ir atgādinājusi, ka Komisija ir norādījusi, ka funkcija, kuru *Groupement* piedēvēja PFRM, proti, pamudinājums attīstīt pieņemšanas darbību, “ir pretrunā tam, ka pastāv starpbanku komisijas maksas, kuras veicina izdošanu [...], un apstāklim, ka pievienošanās papildu maksājums un pasīvo aktivizēšanas maksājums ir sankcija bankām, kuras nesēnā pagātnē nav izdevušas pietiekami daudz karšu”.

- 68 Vispārējā tiesa no tā pārsūdzētā sprieduma 197., 198., 227. un 234. punktā ir secinājusi, ka attiecīgo pasākumu, gluži kā *BIDS* spriedumā aplūkoto pasākumu, mērķis ir konkurences šķēršļu radišana jaunpienācējiem maksājumu karšu tirgū Francijā, jo ar tiem bankām, kurām tie tiek piemēroti, tiek pieprasīts vai nu maksāt atlīdzību, vai arī ierobežot izdošanas darbības.
- 69 Katrā ziņā, kaut arī Vispārējā tiesa šādi ir izklāstījusi pamatojumu, kādēļ attiecīgie pasākumi, ņemot vērā to formulas, var ierobežot konkurenci un tādējādi ietilpst EKL 81. panta 1. punkta piemērošanas jomā, tā tomēr, pretēji šī sprieduma 49. un 50. punktā atgādinātajai judikatūrai, nav nekādi pamatojusi, kā atspoguļojas šī konkurences ierobežojuma pietiekamais kaitējuma līmenis, lai tas varētu tikt kvalificēts par ierobežojumu “mērķa dēļ” šīs normas izpratnē, jo pārsūdzētajā spriedumā šai ziņā nav nekādas analīzes.
- 70 Kaut arī Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 76. un 140.–144. punktā pamatoti ir secinājusi, ka apstākļi, ka attiecīgajiem pasākumiem ir legītims mērķis cīnīties ar parazitismu maksājumu karšu sistēmā, neizslēdz, ka tiem var tikt piedēvēts mērķis ierobežot konkurenci, tomēr šis ierobežošanas mērķis ir jāpierāda.
- 71 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa, kvalificējot attiecīgos pasākumus, ne vien ir pieļāvusi trūkumus pamatojumā, bet arī kļūdaini interpretējusi un piemērojusi EKL 81. panta 1. punktu.
- 72 Faktiski, kaut arī īpaši no pārsūdzētā sprieduma 204. un 247. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa vairākkārt ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvojumu par to, ka no attiecīgajos pasākumos izmantojamajām formulām izriet, ka to mērķis ir biedru pieņemšanas darbību attīstīšana, lai panāktu optimālu līdzsvaru starp pieņemšanas un izdošanas darbībām, turpretim ir skaidrs, kā tas it īpaši izriet no pārsūdzētā sprieduma 198., 199., 245., 247. un 327. punkta, ka ar minētajām formulām *Groupement* biedri, lai izvairītos no ar šiem pasākumiem paredzēto maksājumu veikšanas, tika mudināti nepārsniegt noteiktu maksājumu karšu izdošanas apjomu, kas tiem ļautu sasniegt no konkrētu attiecību starp *Groupement* biedru izdošanas un pieņemšanas darbībām.
- 73 Pārsūdzētā sprieduma 83. punktā norādījusi, ka *Groupement* darbojas “maksājumu sistēmu tirgū”, Vispārējā tiesa minētā sprieduma 102. punktā pašas veiktā neatkarīgā izvērtējuma, kas apelācijas tiesvedībā nav apstrīdēts, ietvaros ir atzinusi, ka šajā gadījumā *Groupement* divējādā rakstura maksājumu karšu sistēmā izdošanas un pieņemšanas darbības ir “būtiskas” viena otrai un šīs sistēmas darbībai, jo, pirmkārt, komersanti nepievienotos maksājumu karšu sistēmai, ja karšu turētāju skaits būtu nepietiekams, un, otrkārt, patērētāji nevēlētos iegūt kartes, ja tās nebūtu izmantojamas pie pietiekama skaita komersantu.
- 74 Līdz ar to, pārsūdzētā sprieduma 104. punktā konstatējusi, ka maksājumu sistēmā pastāv “mijiedarbība” starp “izdošanas” un “pieņemšanas” darbībām un ka šīs darbības rada “netiešu tikla efektu”, jo apstākļi, ka komersanti pieņem kartes, un aprītē esošais karšu skaits viens otru ietekmē, Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, nevarēja secināt, ka attiecīgo pasākumu mērķis ir bijis ierobežot konkurenci EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.
- 75 Atzīstot, ka šajos pasākumos izmantoto formulu mērķis bija radīt noteiktu līdzsvaru starp *Groupement* biedru izdošanas un pieņemšanas darbībām, Vispārējā tiesa no tā varēja secināt, augstākais, ka minēto pasākumu mērķis bija paredzēt finansiālu ieguldījumu no tiem *Groupement* biedriem, kuri izmanto citu biedru pūļu augļus pieņemšanas darbību attīstībā sistēmas ietvaros. Šāds mērķis jau pēc sava rakstura vien nav uzskatāms par kaitējošu normālai konkurences funkcionēšanai, un Vispārējā tiesa turklāt pārsūdzētā sprieduma 76. un 77. punktā ir atzinusi, ka cīņa ar parazitismu maksājumu karšu sistēmā ir legītims mērķis.

- 76 Šai ziņā, kā savu secinājumu 149. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 105. punktā kļūdaini ir atzinusi, ka izdošanas un pieņemšanas darbību maksājumu sistēmas ietvaros analīze saistībā ar EKL 81. panta 1. punktu nevar tikt veikts, jo konkrētais tirgus esot nevis maksājumu sistēmu tirgus Francijā, bet gan lejupējais maksājumu karšu izdošanas tirgus šajā dalībvalstī.
- 77 Šādi Vispārējā tiesa ir sajaukusi tirgus noteikšanas jautājumu ar to, kas ir ņemams vērā, lai noteiktu, vai vienošanās vai uzņēmumu asociācijas lēmuma saturs atklāj konkurences ierobežojumu “mērķa dēļ” EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.
- 78 Lai novērtētu, vai nolīgums starp uzņēmumiem vai koordinācija uzņēmumu starpā pietiekami kaitē normālai konkurences darbībai, atbilstoši šī sprieduma 53. punktā atgādinātajai judikatūrai ir jāņem vērā visi atbilstošie apstākļi, it īpaši ietekmēto pakalpojumu iedaba, kā arī faktiskie attiecīgā tirgus vai tirgu darbības un struktūras apstākļi, saistībā ar saimnieciski tiesisko kontekstu, kurā koordinācija ietilpst, neatkarīgi no tā, vai šie apstākļi ir raksturīgi konkrētajam tirgum vai nē.
- 79 Tā it īpaši ir jārikojas, ja šis elements izrādās esam tieši mijiedarbība starp konkrēto tirgu un citu saistīto tirgu (skat. pēc analogijas spriedumus *Delimitis*, C-234/89, EU:C:1991:91, 17.–23. punkts, kā arī *Allianz Hungária Biztosító* u.c., EU:C:2013:160, 42. punkts), un vēl jo vairāk tad, ja, kā šajā lietā, konstatējama divējādas sistēmas abu daļu mijiedarbība.
- 80 Protams, nevar tikt izslēgts, ka attiecīgie pasākumi, kā Vispārējā tiesa konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 198., 227. un 234. punktā, ņemot vērā šo pasākumu radītās grūtības jaunpienācējiem izvērst pieņemšanas darbības, kā rezultātā tie tiek pat izslēgti no sistēmas, kā tiesas sēdē atzinusi arī *BPCE*, ar minētajiem pasākumiem piemēroto maksu apmēra dēļ, rada šķēršļus jaunpienācēju konkurencei.
- 81 Katrā ziņā šāds konstatējums, kā savu secinājumu 131. punktā atzinis ģenerālvokāts, liek izpētīt šo pasākumu pret konkurenci vērstās sekas, nevis to mērķi.
- 82 Tādēļ jāatzīst, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 161.–193. punktā it kā pārbaudot, kādas “iespējas” *Groupement* biedriem sniedz attiecīgie pasākumi, kā noslēgumā pārsūdzētā sprieduma 194. punktā tika secināts, ka “PFRM bankām, kam tas tiek piemērots, faktiski ļauj izvēlēties starp noteiktu maksājumu vai maksājumu karšu izdošanas ierobežošanu”, īstenībā ir pārbaudījusi minēto pasākumu faktiskās sekas, veicot analīzi par banku grūtībām izvērst pieņemšanas darbības, pamatojoties uz tirgus datiem, atsevišķu banku ziņojumiem un pārbaudēs izņemtajiem dokumentiem, šādi pati secinot, ka attiecīgie pasākumi “pēc sava rakstura” nav uzskatāmi par kaitējošiem normālai konkurences darbībai.
- 83 Šai ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 197. un 198. punktā kļūdaini ir uzskatījusi, ka attiecīgie pasākumi ir uzskatāmi par identiskiem tiem pasākumiem, kurus Tiesa pārbaudīja *BIDS* spriedumā, kurā tā atzina, ka attiecīgo nolīgumu (turpmāk tekstā – “*BIDS* nolīgumi”), kas noslēgti starp desmit Īrijas galvenajiem liellopu gaļas pārstrādātājiem – *BIDS* locekļiem, mērķis bija ierobežot konkurenci EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.
- 84 Patiesībā *BIDS* nolīgumi, tā kā tajos bija paredzēta ražošanas jaudas samazināšana par 25 %, būtībā un atbilstoši to noteikumiem paredzēja ļaut vairākiem uzņēmumiem īstenot kopīgu politiku, kuras mērķis bija stimulēt dažus no tiem aiziet no tirgus un tādējādi samazināt pārprodukcijas jaudu, kas ietekmēja to rentabilitāti, kavējot tiem īstenot apjomradītu ietaupījumu. *BIDS* nolīgumu mērķis tādējādi bija ievērojami pārveidot tirgus struktūru, izmantojot mehānismu, kas domāts, lai stimulētu konkurējošo uzņēmumu aiziešanu no tirgus, pirmkārt, palielinot attiecīgā tirgus koncentrāciju, ievērojami samazinot pārstrādes pakalpojumus piedāvājošo uzņēmumu skaitu, un, otrkārt, likvidējot gandrīz 75 % no pārpalikuma ražošanas jaudas (*BIDS* spriedums, 31.–33. punkts).

- 85 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa nesecināja neko tādu, un arī tiesas sēdēs netika apgalvots, ka attiecīgo pasākumu, gluži tāpat kā *BIDS* nolīgumu, mērķis būtu bijis ievērojami mainīt konkrētā tirgus struktūru ar mehānismu, kas konkurējošos uzņēmumus stimulētu aiziet no tirgus, un ka tādējādi šiem pasākumiem būtu kaitīga ietekme, gluži tāpat kā *BIDS* nolīgumiem.
- 86 Kaut arī Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 198. punktā ir norādījusi, ka ar attiecīgajiem pasākumiem *Groupement* locekļi tika stimulēti nepārsniegt noteiktu maksājumu karšu izdošanas apjomu, šā pamudinājuma mērķis atbilstoši pārsūdzētā sprieduma 245., 247. un 327. punktā konstatētajam bija nevis samazināt iespējamās pārpalikuma jaudas Francijas maksājumu karšu izdošanas tirgū, bet gan sasniegt noteiktu līdzsvaru starp *Groupement* izdošanas un pieņemšanas darbībām, lai turpmāk izvērstu maksājumu sistēmu.
- 87 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, nevarēja attiecīgos pasākumus kvalificēt par konkurences ierobežojumu “mērķa dēļ” EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.
- 88 Tā kā ar *Groupement* nodomiem vien, atbilstoši šī sprieduma 54. punktā atgādinātajai judikatūrai, nav pietiekami, lai pierādītu pret konkurenci vērstu mērķi un tā kā Vispārējā tiesa turklāt pati pārsūdzētā sprieduma 134., 136. un 267. punktā ir norādījusi, ka tie ir tikuši analizēti vienīgi “papildinošā un apstiprinošā” kārtā, tad Vispārējās tiesas šai ziņā izdarītie secinājumi, kas ietverti minētā sprieduma 251.–266. punktā, nepamato šādu kvalifikāciju un nav arī jāpārbauda apelācijas sūdzības iesniedzēja šai ziņā izvirzītie argumenti.
- 89 Kopāņemot, Vispārējās tiesas pieļautās kļūdas tiesību piemērošanā saistībā ar atbilstošajiem juridiskajiem kritērijiem, kuri izmantojami, lai konstatētu konkurences ierobežojumu “mērķa dēļ”, pārsūdzētā sprieduma pamatojumā un attiecīgo pasākumu kvalifikācijā atbilstoši EKL 81. panta 1. punktam liecina par vispārēju analīzes neesamību tiesvedībā Vispārējā tiesā un šādi liecina, ka lietas dalībnieku un personu, kas vēlējas panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu, argumenti nav pārbaudīti pilnīgi un padziļināti.
- 90 Pārsūdzētā sprieduma 126.–136. punktā vairākkārt tikai aprobežojoties ar apstrīdētā lēmuma satura atstāstu, Vispārējā tiesa būtībā nav pārbaudījusi – kaut arī tas bija viņas pienākums –, vai Komisijas šajā lēmumā ietvertie argumenti tai ļauj pamatoti secināt, ka attiecīgie pasākumi, ņemot vērā to noteikumus, mērķus un izstrādes kontekstu, rada pietiekamu kaitējumu konkurencei, lai varētu tikt uzskatīts, ka to mērķis ir ierobežot konkurenci EKL 81. panta 1. punkta izpratnē, un vai minētie elementi tādējādi veido informācijas kopumu, kas šai ziņā būtu jāņem vērā.
- 91 Šādos apstākļos izrādās, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi pienākumu nodrošināt tādu pārbaudes apmēru, kāds prasīts šī sprieduma 42.–46. punktā minētajā judikatūrā.
- 92 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jāatzīst, ka Vispārējā tiesa, atzīdama, ka attiecīgo pasākumu mērķis ir bijis ierobežot konkurenci EKL 81. panta 1. punkta izpratnē, ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un nav ievērojusi judikatūrā noteikto pārbaudes tiesā apmēru.
- 93 Šajos apstākļos apelācijas sūdzības pirmais pamats ir jāpieņem.
- 94 Līdz ar to pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ un nav jāpārbauda pārējie pamati, kurus apelācijas sūdzības iesniedzējs ir izvirzījis savas sūdzības pamatošanai.

Par lietas nodošanu Vispārējai tiesai

- 95 Atbilstoši Tiesas statūtu 61. pantam, ja apelācijas sūdzība ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Tā var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja tā ir izskatāmā stāvoklī, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.

- 96 Šai ziņā jāatzīst, ka pārsūdzētā sprieduma atcelšanas pamatojums nevar tikt izmantots apstrīdētā lēmuma pilnīgai atcelšanai. Šis lēmumu minēto iemeslu dēļ atcelts var tikt tikai tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka attiecīgo pasākumu mērķis bija ierobežot konkurenci EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.
- 97 Tādēļ, ņemot vērā šī sprieduma 52. punktā atgādināto judikatūru, ir jānosaka, kā apstrīdētajā lēmumā norādījusi Komisija, vai attiecīgo nolīgumu “sekas” ir konkurences ierobežošana EKL 81. panta 1. punkta izpratnē.
- 98 Šis strīda aspekts katrā ziņā prasa sarežģītu faktisku jautājumu pārbaudi, pamatojoties uz apsvērumiem, kurus, pirmkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā nav izvērtējusi, jo tā 270.–271. punktā ir norādīts, ka šāda pārbaude būtu lieka, jo tā uzskata, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētajā lēmumā secinot, ka attiecīgajiem pasākumiem ir pret konkurenci vērsti mērķis, un par kuriem, otrkārt, nav notikušas debates Tiesā, no kā izriet, ka šajā aspektā strīds nav izskatāmā stāvoklī.
- 99 Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai un jāatliek lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 29. novembra spriedumu lietā CB /Komisija (T-491/07);**
- 2) **nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;**
- 3) **lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

[Paraksti]